

תוספת רביעית.

(סעיף 16).

סוג העורת־היתר	רמ"ם
תעודת־היתר להפיק, או למכור לחילות הוד רוממותו לשם הפקה, כל פרייהדר הרשום בתוספת — (א) ארוז בתיבות (ב) שאינו ארוז בתיבות	שני מילים התיבה ארבעים מיל לכל 1,000 קילוגרמים או חלק מהם.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

15 באבגוסט, 1946.

פקודת הגבלת שכר־דירה (דירות) (תיקון מס' 2).

מס' 48 לש' 1946.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הגבלת שכר־דירה (דירות), 1940.

חוק יחזק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הגבלת שכר־הדירה (דירות) (תיקון מס' 2), 1946, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת הגבלת שכר־הדירה (דירות), 1940, הנקראת להלן, הפקודה העיקרית".

2. סעיף 2 של הפקודה העיקרית יחוקן במחיקת הביטוי —
"דייר" כולל דייר־משנה ו"שכירות" כוללת שכירות משנה,
ובהחלפתו בביטוי הבא —

"דייר" ו"שכירות" כוללים דייר־משנה ושכירות־משנה, ו"דייר" כולל גם את אלמנה של דייר שנפטר, שהתגוררה יחד אתו בזמן מותו ולא פחות משישה חדשים עובר לזמן ההוא, או — כקום שאין דייר הנפטר מניח אחריו אלמנה, או שהוא אשה — אותו אדם ממשפחת הנפטר, אשר התגורר כך כנ"ל, שיהיה בית־משפט השלום עשוי להכריע אודותיו בהעדר הסכם: בתנאי שבית־משפט השלום יכול להכריע כי אלמנה או בן משפחתו של הדייר שנפטר הוא דייר לצרכי ההגדרה הזאת, אף־על־פי שתקופת ההתגוררות המשותפת פחותה משישה חדשים, אם בית־המשפט משוכנע כייבכל מסיבות העניין — מן הצדק לעשות כן".

3.—(1) מקום שניתן — לפני תחילת תקפה של הפקודה הזאת — פסק־דין להוציא או לנשל אדם כל־שהוא מדירה כל־שהיא, שעליה חלה הפקודה העיקרית, אבל לא החל במשא־ומתן משפטי בדבר הוצאה לפועל בהמשך לאותו פסק־דין, או החל בו אך לא סויים, רשאי אותו בן־אדם לפנות בבקשה אל פקיד ההוצאה לפועל לבלי להתחיל, להמשיך או לסיים, הכל לפי העניין, אותו כשא־ומתן משפטי לפני תום תקופה של עשרה ימים, החל מתאריך תחילת תקפה של הפקודה הזאת, ולאחר־מכן לא יתחיל פקיד ההוצאה לפועל, ולא ימשיך ולא יסיים, הכול לפי העניין, אותו משא־ומתן משפטי במשך אותה תקופה.

(2) במשך התקופה שנוכרה בסעיף־קטן (1) רשאי כל אדם, שעליו הוצא פסק־דין כזה, כנוצר בסעיף־הקטן ההוא, לפנות אל בית־משפט השלום בבקשת הצהרה כי בזמן שניתן אותו פסק־דין היה הוא דייר של הדירה, שביחס אליה ניתן אותו פסק־דין, כפי שהוגדר הדבר בסעיף 2 של הפקודה העיקרית — כמתוקן בסעיף 2 של הפקודה הזאת, אף־על־פי שלא היה דייר של אותה דירה כפי שהוגדר הדבר בסעיף 2 של הפקודה העיקרית, שעמד כתקפו עובר לתאריך תחילת־תקפה של הפקודה הזאת, וכחו של בית־משפט השלום מיופה בזה לתת הצהרה כזאת, ואם הוגשה כזאת, במשך תקופה האמורה, לא יחול ולא יימשך ולא יסוים — הכול לפי העניין — שום משא־ומתן משפטי בהוצאה לפועל, כדי להוציא או לנשל אותו אדם מאותה דירה, בהמשך לאותו פסק־דין, עד אשר יתן בית־משפט השלום אותה הצהרה או יסרב מלתתה.

(3) מקום שנתן בית-משפט השלום הצהרה לפי סעיף-קטן (2), לא יוחל ולא יימשך ולא יסורים — הכול לפי העניין — בתאריך שבו ניתנה אותה הצהרה, או לאחריו, שום משא ומתן כשפטי בהוצאה לפועל, כדי להוציא או לנשל את האדם האמור מן הדירה האמורה, בהמשך לאותו פסק-דין, אם אי-אפשר היה לפסוק אותו פסק-דין בהיתר, אילו היה אותו אדם, בזמן שבו ניתן אותו פסק-דין, הדייר של הדירה האמורה, כפי שהוגדר הדבר בסעיף 2 של הפקודה העיקרית — כמתוקן בסעיף 2 של הפקודה הזאת, אף-על-פי שלא היה דייר של אותה דירה כפי שהוגדר הדבר בסעיף 2 של הפקודה העיקרית, שעמד בתקפו עובר לתאריך תחילת-תקפה של הפקודה הזאת.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

15 באבנוסט, 1946.

פקודת חוקרי סיבות-מוות (תיקון).

מס' 49 לש' 1946.

פקודה הבאה לתקן את פקודת חוקרי סיבות-המוות.

- חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—
1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת חוקרי סיבות-המוות (תיקון), 1946, ותהיה נקראת ומתפרשת כאחת עם פקודת חוקרי סיבות-המוות, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית“.
 2. סעיף 2 של הפקודה העיקרית יופקע ויחלף בסעיף הבא:—

2. הנציב העליון רשאי למנות מומן לימן בן-אדם או בני-אדם להיות חוקרי סיבות-מוות לכל מחוז ומחוז.

3 הפקודה העיקרית תתוקן בהכנסת הסעיפים הבאים כסעיפים 13 ו-13ב, מיד לאחר סעיף 13 שבה:—

13א.—(1) משיגיש היועץ המשפטי, או בא-כוחו, או אדם כל-שהוא, שלדעת בית-המשפט יש לו עניין מספיק בדבר, בקשה לבית-המשפט העליון, היושב בדין כבית-משפט גבוה, יהיה בית-המשפט רשאי:—

(א) מקום שלא נערכה חקירה בדבר מקרה-מוות, ובית-המשפט נוכח לדעת כי יש לערוך חקירה כזאת — לצוות לערוך חקירה בדבר מקרה-מוות בהתאם לכך;

(ב) מקום שכבר נערכה חקירה בדבר מקרה-מוות ובית-המשפט נוכח לדעת כי בגלל מרמה, דחיית עדות, אי-רגולאריות במשא ובמתן משפטי, עדות בלתי-מספקת, גילוי עובדות חדשות או בגלל סיבות אחרות, דרוש או רצוי לטובת הצדק לעשות כן — להשתמש בכל הכוחות הבאים, או בכוח כל-שהוא מהם, ככל אשר יראה בית-המשפט לנאות, היינו —

(1) לצוות לערוך חקירה חדשה בדבר מקרה-המוות הנדון,

(11) להורות כי כל העדות, שנמסרה בשעת-החקירה הקודמת, או מקצתה, תיקרא בשעת החקירה החדשה בדבר מקרה-המוות, ותהווה לאחר-מכן חלק מרשימת החקירה החדשה בדבר מקרה-המוות: בתנאי כי הקביעה הזאת לא תפגע בכוח כל-שהוא לשוב ולקרוא — בשעת החקירה החדשה במקרה-מוות — לעד כל-שהוא שמסר עדות בשעת החקירה הקודמת במקרה-המוות;

(111) לסלק את מסקנותיה של החקירה הקודמת בדבר מקרה-המוות.

(2) צו בית-המשפט בחקירה בדבר מקרה-מוות או בחקירה חדשה בדבר מקרה-מוות, שיש לערכה בהתאם לסעיף-קטן (1), יכול להורות כי החקירה או החקירה החדשה יערכנה חוקר סיבות-מוות, שאינו

„בוחותיו של בית-משפט עליון היושב בדין כבית-משפט גבוה.“

הפקעת סעיף 2 של הפקודה העיקרית והחלפתו בסעיף אחר.

הכנסת סעיפים חדשים 13א ו-13ב בפקודה העיקרית.

שם קצר.
פרק כ"ו.